

Iedereen is gek!

(Everybody's Grazy)

Klucht in drie bedrijven

door

JAY TOBIAS

vertaling

Wilma van Bolhuis-Blom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IEDEREEN IS GEKI-
EVERYBODY'S GRAZY** gaan opvoeren, dienen in alle programma-
boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige
naam van de oorspronkelijke auteur: **JAY TOBIAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen
andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-
grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale
toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1961 by Baker H. Walker Company
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden
door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet
vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te
Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te
Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij
het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Herbert Stanley - mede-eigenaar van de Schatkist-Herberg

Elmer Sneed - zijn vriend die zich interesseert voor psychiatrie

Tom Wilkins - zijn andere vriend die het haat om dame te spelen

Willem Beets - de huiseigenaar die zijn deel wil

Ketura Kat - een oude vrijster die moddert met spiritualisme

Julie Matter - haar nichtje dat verliefd is op Herbert

Mevr. Spoener - een weduwe met een heleboel zenuwen

Godfried van Gorden - een gast die slaapwandelt

Caroline - zijn vrouw die geniet van een slechte gezondheid

Celia - hun dochter die veel van kauwgom houdt

Adam Pottel - een oude vrijgezel met nachtmerries

Dikke Marie - een kok met een plat accent die bang is voor spoken

Gladiola - een gekleurd kamermeisje dat haar dat niet kwalijk neemt

Jasper - het manusje van alles dat denkt dat iedereen gek is.

Boodschappenjongen - (slechts twee korte boodschappen)

het Spook - ??????

PLAATS VAN HANDELING:

Akte I: De receptieruimte van de Schatkist-Herberg. Ongeveer 9 uur 's morgens; 't is een zomerse dag.

Akte II: Dezelfde ruimte. Ongeveer 4 uur 's middags.

Akte III: Dezelfde ruimte. Ongeveer 9 uur 's avonds.

DECOR:

Het toneel gezien vanuit het publiek:

Het toneel is een gewone receptieruimte van een zomerhotel. Middenachter is een boog die leidt naar een hal. Vooraan links is een deur naar de keuken en naar andere kamers van het hotel. Vooraan rechts leidt een deur naar de straat. Naast die deur, iets naar achter op toneel, is een raam met een ingebouwd bankje. Links achter is een trap naar boven. Links van de boog is de receptie met het gebruikelijke intekenboek, schrijfmaterialen, kamersleutels enz. Rechts, beetje centraal staat een bank. Daarachter in de hoek staat een platenspeler. Iets links van het midden staat een grote gemakkelijke stoel. Helemaal vooraan op toneel rechts, naast de deur naar straat, staat een rechte stoel. En links vooraan staat een karaf water met papieren (of plastic) drinkbekertjes. Tegen de linkermuur naast de deur is een kleine bank of stoel voor Jasper. Wat schilderijen aan de muur, wat spelletjes en planten maken de kamer af. Een grote krijttekening (of schilderij) van een oude man hangt aan de muur rechts van de boog in het midden.

AKTE I

Wanneer het doek opgaat zit Jasper, een gekleurde loopjongen van ongeveer twintig, op zijn bankje. Jasper draagt het voorgeschreven loopjongenspak wat hem iets te krap zit. Gladiola, een gekleurd meisje van ongeveer achttien zit op de trap met een bezem. Gladiola draagt een kamermeisjeskostuum: zwarte jurk met klein wit schortje en kapje op haar hoofd. Zowel Jasper als Gladiola maken een neerslachtige indruk.

JASPER: Dit is wel de allerverschrikkelijkste, eenzaamste plek waar ik ooit ben geweest, zeg! Sjongejonge, ik heb nog nooit een hotel gezien waar zo weinig te doen was!

GLADIOLA: (*somber*) Jongen, wat heb je dat mooi gezegd! Ik denk dat ik net zo graag uitrust als ieder ander, maar ik was niet van plan om voor altijd op m'n gat te blijven zitten. 'k Moet bekennen dat ik vanmorgen maar een paar bedden heb afgehaald en weer opgedekt, alleen maar om m'n conditie op peil te houden!

JASPER: Hmm! Als die Meneer Herbert en z'n vriendjes niet gauw wat mensen te logeren krijgen dan kunnen ze het zaakje hier wel sluiten! En waar blijven wij dan?

GLADIOLA: Buiten op straat, daar blijven we dan! Op zoek naar een ander baantje!

JASPER: Gelijk heb'ie, Gladiola, gelijk heb'ie!

GLADIOLA: Nou ja, 't kamme ook nie zoveel schelen... 't is hier in dit hok toch veuls te stil.

JASPER: Stil? Ronduit spookachtig kun je wel zeggen! 't Is nu negen uur in de morgen, buiten begint de zon lekker te schijnen, maar hierbinnen is 't donker en somber als in een graf! Deze ruimte hier doet me denken aan een begraafplaats!

GLADIOLA: (*laat haar ogen rollen*) Zeg, als jij over begraafplaatsen gaat praten... dan kom ik maar effe naast je zitten. (*ze staat op*)

JASPER: (*grinnikt*) O schatje, je mag wel op mijn schoot zitten als je wil.

GLADIOLA: (*fronst haar wenkbrauwen*) Nou moet je niet te brutaal worden, jongen! Anders zal ik je wel even afstoffen met deze bezem! (*houdt de bezem dreigend omhoog*)

JASPER: Genade, Gladiola, ik bedoelde er niks mee! Maar je lijkt me het lekkerste stukje chocolade dat ik ooit heb gezien!

GLADIOLA: Denk erom, geen geintjes, Jasper Joekes, of je krijgt er van langs! (*Herbert Stanley, een knappe jongeman van ongeveer 21 jaar komt op door de boog. Hij draagt een net donker pak*)

HERBERT: *(gaapt)* Gossie, ik heb me verslapen! *(ziet Jasper en Gladiola)* O...goedemorgen Gladiola! Goedemorgen Jasper!

GLADIOLA: Mogge, Meneer Herbert! Hoe gaat 't?

HERBERT: *(gaapt)* Nogal slaperig!

JASPER: *(gaat staan)* Mogge baas! *(gaat weer zitten)*

HERBERT: *(kijkt op zijn horloge)* Sjonge, het is al na negenen! Zeker nog geen klant gezien, hè?

JASPER: Nog in de verste verte niet, baas! Als d'r niet gauw iemand komt, dan moet ik van deze bank losgetrokken worden!

HERBERT: Ook geen telefoontjes of andere boodschappen...?

JASPER: *(springt op)* O jee, nou u d'r naar vraagt! *(pakt een telegram uit zijn zak)* Dit telegram kwam voor u, baas! Ik dacht dat ik u hiervoor niet wakker hoefde te maken. *(geeft het telegram aan Herbert)*

HERBERT: *(maakt het telegram open en kijkt naar de afzender)* Hoera, driewerf hoera! Dit komt van Julie!

JASPER: *(grinnikt)* Dat moet uw liefste vriendin zijn.

HERBERT: Goed gegokt! *(leest het telegram en ziet er dan teleurgesteld uit)* Bij Jupiter, het is een schande!

JASPER: Slecht nieuws, baas?

HERBERT: Ik zal het wereldkundig maken! Julie Matter en haar oude vrijgezelle tante komen naar de stad, maar ze logeren in Hotel Elms in plaats van hier.

JASPER: Waarom komen ze niet hier logeren, baas?

HERBERT: Waarom? Nou, dat zal ik je vertellen! Omdat die tante van Julie, juffrouw Ketura, niet wil dat ik wat met Julie heb. We hebben ons vorig jaar verloofd, toen we nog studeerden, maar die vrijgezelle tante die ik nog nooit gezien heb weigert om Julie met me te laten trouwen. Ze vindt dat ik maar een arme student ben zonder goede vooruitzichten. Ik kan je wel vertellen, Jasper, dat de zaken gauw moeten gaan lopen zodat ik een hoop duiten verdien en met dat meisje kan trouwen!

JASPER: Gelijk heppu, baas! 't Is maar vermoeiend om verliefd te zijn! *(hij geeft Gladiola een duwtje en rolt met zijn ogen naar haar)* Daar weet ik alles van, hè Gladiola?

GLADIOLA: *(duwt Jasper terug)* Jij zult zo meteen merken hoe hard die vloer aan kan voelen als je niet oppast!

HERBERT: Waar zijn Tom en Elmer trouwens? Ik heb al in hun kamers gekeken, maar daar zijn ze niet. Meestal liggen ze nog te snurken zo vroeg in de morgen.

JASPER: Die zijn allebei een uurtje geleden weg gegaan, baas, maar ze gingen niet samen. Meneer Tom zei dat ie een telegram ging

beantwoorden, en Meneer Elmer... die zei dat ie een wandelingetje ging maken. Hij kon toch niet slapen omdat ie een prachtig plan had bedacht.

HERBERT: Wat zijn ze nu weer van plan? Die jongens bedenken de prachtigste plannen om ons klanten te bezorgen. Het probleem is alleen...dat er in de stad al zoveel hotels zijn. *(dikke Marie, een vrouw van ongeveer 40 jaar, komt op door deur links. Ze draagt een ouderwetse bloemetjesjurk met daar overheen een schort vol met meel. Ze kijkt streng. Haar haar is strak naar achter getrokken in een knotje met haarspelden in haar nek. Ze praat met een accent (plat Amsterdams of Haags indien mogelijk)* O hallo, goedemorgen, Marie!

MARIE: *(bits)* 't Is helemaal geen goede morgen! 't Is een rotmorgen, en dat is het!

HERBERT: *(zucht)* Wat is er dan mis, Marie?

MARIE: 't Is natuurlijk niet aan mij om te klagen, Meneer Stanley, maar ik word doodziek van deze plek!

HERBERT: Waarom, wat is er mis?

MARIE: Dat is 't nou net. D'r is helemaal niks! Toen ik hier kwam, dacht ik dat ik eten moest koken voor de gasten, maar d'r zijn helemaal geen gasten, dat is wat ik mis!

HERBERT: Dan kan ik je alleen maar gelijk geven! En mijn partners, de heren Wilkins en Sneed, en ik zijn daar ook helemaal niet blij mee, Marie. Tenslotte zijn wij de eigenaren van het hotel.

MARIE: Meneer Stanley, ik ben maar een kokkin en ik hoop dat ik m'n plaats weet, maar als ik zo vrij mag zijn... Waarom hebben jullie eigenlijk deze tent gekocht?

HERBERT: Omdat we drie jonge gekken zijn die snel veel geld willen verdienen zodat we in ons laatste studiejaar met geld kunnen smijten. Bovendien wil ik gaan trouwen.

MARIE: Nee toch!

HERBERT: We zagen dit hotel goedkoop aangeboden in een advertentie. We legden ons geld bij elkaar, betaalden wat aan en dachten in één zomer rijk te worden van toeristen en invaliden. Maar we zijn nu al twee weken open en hebben nog geen gast gezien. Wat me zo ergert is dat alle andere hotels wel vol zitten! *(schudt triest zijn hoofd)* Ik kan maar niet begrijpen waarom er hier geen mens binnen komt.

MARIE: Nou, dat kan ik u wel uitleggen! Er zit een spook in dit gammele hotel. Dat is 't! Lieve help, 't zit vol spoken!

GLADIOLA: *(laat haar bezem vallen)* Spoken?

JASPER: *(bang)* Ss... ss... spoken? Goeie genade!

MARIE: Dat is precies wat ik bedoel! En als je 't mij vraagt... dan is 't die oude vent die rondspookt! (*wijst naar het schilderij aan de muur rechts van de boog*)

HERBERT: Azaria Hoogvliet!

MARIE: 'Oogvliet, dat is 'm. (*Jasper en Gladiola staren met open mond naar het portret*)

HERBERT: Hij is ooit eigenaar geweest van dit hotel. Ik heb begrepen dat ie een paar jaar geleden is gestorven.

MARIE: (*met nadruk*) Niet zomaar gestorven! Hij is in koelen bloede vermoord, zo zit dat! Zijn keel was doorgesneje van oor tot oor, en nu spookt ie 'er door 'et 'otel terwijl het bloed nog nadruppelt!

GLADIOLA: (*kreunt*) Ooohh!

JASPER: (*kreunt*) Ooohh!

HERBERT: (*springt nerveus op en kijkt Jasper en Gladiola aan*) Hou daar mee op! Jullie lijken wel koeien op de slachtbank! (*draait zich om naar Marie*) Ik wist niet dat de goeie man vermoord was.

MARIE: Natuurlijk heeft de makelaar die u het 'otel verkocht u dat verhaal niet verteld, Meneer 'erbert. Gosh, ik wist er zelf ook niks van tot de kokkin van 'iernaast me al die akelige details vertelde. Ze zei dat de oude 'Oogvliet een gierige vrek was die werd vermoord vanwege z'n geld. De moordenaar is gepakt en opgehangen, maar 'ij beweerde dat ie 'et geld niet 'ad gevonden.

JASPER: (*begint naar de deur links te lopen*) Ik vind 't vreselijk om u te moeten verlaten, Meneer Herbert, maar ik geloof dat ik maar eens op huis aan moet. Mijn oude vader heeft me geschreven dat ik 'm moest komen helpen...

GLADIOLA: (*begint naar de deur links te lopen*) Meneer Herbert, mijn pas getrouwde zuster is flink ziek en ik moet haar nodig helpen. Ik zal jammer genoeg ontslag moeten nemen...

MARIE: (*wil Gladiola al volgen*) Als jullie maar weten dat ik 'ier niet in mijn eentje blijf! Ik ben maar een kokkin, maar mijn keel is net zo waardevol als die van een ander, en ik wil 'm graag 'eel 'ouden!

HERBERT: Luister nou 'ns! Wees maar niet bang! Spoken bestaan niet, dat weet je toch best? Bovendien moeten jullie me nu niet alleen achterlaten. Ik moet toegeven dat het hier een beetje somber is, maar je zult het verschil voelen zodra de eerste gasten arriveren.

MARIE: En 'oe snel komen die?

HERBERT: Heel snel, dat weet ik zeker! Om eerlijk te zijn... ik heb gehoord dat de oude Hoogvliet een schat begraven zou hebben in dit huis. Voor hij stierf...

MARIE: 'ij werd vermoord!

HERBERT: Nou, vermoord dan! Ik heb gehoord dat Hoogvliet al zijn

geld van de bank heeft gehaald, en dat was ongeveer 30.000 gulden, en niemand weet waar dat geld is gebleven. Sommige mensen zeggen dat ie dat geld hier ergens begraven heeft. Daar geloof ik niks van, maar ik heb dat verhaal gisteren toch aan een journalist van de krant verteld. En ik heb het hotel een andere naam gegeven: de Schatkist Herberg. Het artikel stond gisteren in de Telegraaf. Ik weet zeker dat er een aantal mensen op die schat af komen!

MARIE: *(somber)* Misschien komen ze wel, maar de geest van 'Oogvliet laat ze vast snel rechtsomkeer maken.

HERBERT: Marie, je hebt toch niet echt iets gezien, hè?

MARIE: Nee, ik 'eb niks gezien, maar ik 'eb genoeg gehoord... rare spookachtige muziek om twee uur 's nachts! Iemand die "Ik zoek de rust van een kist" speelt en zingt... echte begrafenismuziek! *(de draaitafel begint dit lied te spelen, "Ik zoek de rust van een kist, van een lange houten kist," (uit "Het Kerkhof" van Jaap Fischer) Een ander passend lied kan natuurlijk ook.*

Noot: Dit wordt gedaan door een tweede draaitafel achter de muur. Ze draaien zich allemaal bang en verbaasd om en kijken naar de draaitafel)

JASPER: *(valt op zijn knieën om te bidden)* O God, o God, o God!

MARIE: Grote grutten! Dat spook is nu 'ier!

GLADIOLA: *(kreunt)* Ooohh!

HERBERT: *(na een ogenblik)* Nou moe...! Hier ga ik een eind aan maken! *(Hij begint naar de draaitafel te lopen en wanneer hij erbij kan stopt de muziek)* Nou zeg...!

MARIE: *(opgewonden)* Dat was zijn favoriete muziek! Ze zeggen dat ie dat vaak zong toen ie nog leefde... en nu is ie in deze kamer en speelt en zingt dat stuk weer terwijl ie dood is!

GLADIOLA: O hemeltje!

HERBERT: *(Doet het deksel van de platenspeler omhoog)* Ik weet zeker dat hier een uitleg voor is. *(kijkt naar de platenspeler)* Hmm. Er is waarschijnlijk iemand op een losliggende plank gestapt en daarom ging die plaat draaien. *(wijst naar de naald)* Kijk maar, de naald staat op de plaat. Hij is gewoon gestopt met spelen toen de plaat afgelopen was. Makkelijk zat, als je 't antwoord weet.

MARIE: Maar, lieve hemel, als dat geen geest was, wat was 't dan?

GLADIOLA: 't Klonk anders eng genoeg. De haren in mijn nek gingen recht overeind staan!

JASPER: *(Komt overeind en loopt haastig naar de deur links)* Eh, ik ben bang dat mijn vader op me zit te wachten tot ik hem kom helpen! Nou, 't was fijn jullie te leren kennen. Tot ziens! Misschien...

HERBERT: (*streng*) Jasper, kom terug! (*Jasper komt schoorvoetend terug*) En nu luister je naar me, en de rest ook! Tom en Elmer en ik zijn drie sterke volwassen mannen, en we beloven dat we jullie zullen beschermen tegen spoken en geesten. En die bestaan alleen maar in de fantasie van Marie...

MARIE: (*verontwaardigd*) 'eb ik net niet met mijn eigen oren gehoord dat die ouwe 'Oogvliet zijn deuntje speelde? 't Zou me niks verbazen als zijn geest hier binnen zou lopen. (*Tom Wilkins komt plotseling door de deur rechts op. Jasper, Gladiola en Marie gillen van schrik. Tom is ongeveer 19 jaar. Hij draagt een studentikoze nette broek en een witte sweater*)

TOM: Hallo allemaal! Goeie genade, waarom gillen jullie zo? Is er brand?

HERBERT: (*lacht*) Ze dachten allemaal dat je een spook was, Tom! (*Elmer Sneed, een jongeman van ongeveer 22, komt binnen door rechterdeur. Hij draagt een licht pak*)

ELMER: (*tegen Tom*) Zeg, grote jongen, kon je niet op me wachten?

TOM: (*draait zich verbaasd om naar Elmer*) Waar kom jij vandaan, worm. Ik dacht dat je nog in bed lag.

ELMER: Ik was aan het wandelen, ademde de frisse morgenlucht in. Ik riep al naar jou van de overkant van de straat, maar je was zo in gedachten dat je me dus niet hoorde.

TOM: Mijn eenvoudige geest hield zich bezig met een geniaal plan om klanten binnen te krijgen. (*draait zich om naar Marie*) Hoe zit 't trouwens met een lekker ontbijtje voor Elmer en mij, Marie?

MARIE: Jawel, meneer! Ik zal voor de 'eren een kleinigheid klaarmaken, meneer...maar als ik begin te gillen dan moeten jullie allemaal naar de keuken rennen, want dan heb ik bezoek van de geest van die oude 'Oogvliet! (*ze gaat naar de keuken links*)

TOM: Wat bedoelde ze daar in vredesnaam mee?

HERBERT: O, niks hoor, ze denkt alleen maar dat ons gezellige hotel een spook heeft. (*kijkt uit het raam rechts*) Grote griebels!

ELMER: Wat is er?

HERBERT: Daar komt die ouwe Beets, de huisbaas.

TOM: Gossie! Worden wij verondersteld om vandaag die betaling van 200 gulden te doen?

HERBERT: Precies, broer! Heeft één van jullie toevallig wat geld?

ELMER: (*begint zijn zakken af te zoeken*) Ik heb precies 37 cent. Kun je hem niet afschepen?

TOM: (*maakt zijn zakken leeg*) Ik heb 6 dubbeltjes en een stuiver!

HERBERT: (*waarschuwend*) Sstt! Daar komt ie! Probeer beleefd te blijven, alsjeblieft! (*Willem Beets, een tamelijk dikke slordig*)

uitziende man van ongeveer 45 komt op door deur rechts. Hij draagt een oud grijs jasje met slobberige broek. Tom, Elmer en Herbert verwelkomen hem met een hoofdknikje en zeggen tegelijk: Goedemorgen, Meneer Beets)

BEETS: *(nors)* Mogge! Hebben jullie dat geld voor me?

HERBERT: *(verbaasd)* O lieve help, is dat vandaag al? *(Jasper en Gladiola gaan op de bank links zitten en luisteren naar de volgende discussie)*

BEETS: O, ik geloof er niks van dat jullie dat vergeten zijn!

ELMER: Jawel hoor, het is ons helemaal ontschoten.

BEETS: Ik krijg vandaag 2 flappen van 100 van jullie en dat weten jullie best! En over twee weken de volgende 12... Vergeet dat niet! *(haalt zijn portemonnee vast uit zijn zak om het geld in op te bergen; houdt zijn hand uitgestrekt)* Nou?

HERBERT: *(voelt met zijn hand aan zijn voorhoofd)* Voel me niet zo goed! Eh...eh... Meneer Sneed zal u wel betalen. *(wijst naar Elmer)*

ELMER: *(snel)* Nee, dat doet ie niet. *(draait zich om naar Tom)* Meneer Wilkins hier zal u betalen.

TOM: Nou zeg... Het spijt me, Meneer Beets, maar we hebben geen geld...

BEETS: *(snauwt)* O, dus jullie hebben geen geld? Dus jullie kunnen vandaag geen 200 gulden betalen? *(haalt een contract uit zijn zak en zwaait er boos mee)* Volgens dit contract hier... kunnen jullie dan verdwijnen!

HERBERT: *(sussend)* Neem me niet kwalijk, maar u onderbrak Meneer Wilkins. Hij wilde net zeggen dat we het geld vanmorgen niet hebben maar vanmiddag wel.

ELMER: *(haastig)* Zeker! Vanmiddag hebben we 't. U weet dat het contract niet duidelijk zegt op welk uur van de dag we het geld aan u moeten geven, meneer Beets. Komt u alstublieft vanmiddag terug, laat in de middag.

BEETS: *(beetje zuur)* Nou, vooruit dan maar, maar als jullie het dan niet hebben, nou, dan vliegen jullie eruit! *(hij gaat naar deur rechts)*

HERBERT: *(liefjes)* Dag Meneer Beets!

BEETS: Maar ik kom terug! *(van toneel rechts)*

TOM: Aardige vent, niet?

ELMER: Dat was een goed idee van je, Herbert! Maar hoe komen we in vredesnaam aan 200 gulden vanmiddag? Dan moeten er al gasten komen die bovendien nog vooruit betalen ook!

TOM: Maak je maar geen zorgen! Tom zal wel voor de klanten zorgen... en dan is het aan jullie om ervoor te zorgen dat ze vooruit betalen. Luister maar eens, jullie bozoos! Jullie hebben me vast wel

eens gehoord over mijn nichtje Eef St. Regis, die beroemde klassieke danseres?

HERBERT: Wel eens? Je hebt er niet één keer over verteld maar wel duizend keer!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto